

Skarga wniesiona w dniu 17 sierpnia 2017 r. – Liaño Reig/SRB**(Sprawa T-557/17)**

(2017/C 357/32)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: Carmen Liaño Reig (Alcobendas, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat F. López Antón)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- na podstawie przedstawionych w motywach 3.1–3.4 niniejszej skargi względów stwierdzenie nieważności aktu, o którym mowa w art. 6 pkt 1 lit. d) zaskarżonej decyzji, nakazującego zamianę na akcje nowej emisji Banco Popular Español S.A. instrumentu w Tier II związanego z obligacjami podporządkowanymi wyemitowanymi przez BPE Financiaciones S.A. o numerze ISIN XS0550098569 wskazanymi jako #4, w zakresie w jakim akt ten jest niedopuszczalny i sprzeczny z rozporządzeniem i z Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej;
- w wypadku gdyby Sąd uwzględnił żądanie podniesione w poprzednim punkcie, zważywszy, że na podstawie motywu 91 i art. 85 ust. 4 akapit ostatni dyrektywy unieważnienie decyzji organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji pozostaje bez wpływu na wszelkie późniejsze czynności administracyjne lub transakcje na podstawie unieważnionej decyzji, zgodnie z przepisami tego artykułu, zasądzenie od SRB na podstawie art. 87 ust. 3 rozporządzenia zapłaty na rzecz skarżącej odszkodowania za stratę poniesioną z powodu stwierdzenia nieważności decyzji, o której mowa w poprzednim punkcie.

W tym celu poniesiona przez skarżącą szkoda jest określona na bieżącą wartość w dniu zapłaty kwoty 50 000 EUR odpowiadającej wartości nominalnej obligacji z datą wykupu w dniu 22 października 2020 r. wyemitowanej przez BPE Financiaciones S.A. o numerze ISIN XS0550098569, będącą w posiadaniu skarżącej w dniu wydania decyzji, powiększonej o odsetki obliczone według stałej rocznej stopy oprocentowania w wysokości 6,873 %, którą przyniosłaby wspomniana obligacja od dnia 7 czerwca 2017 r. (data wydania decyzji) do dnia 22 października 2020 r. (data wykupu tej obligacji);

- tytułem ewentualnym względem żądań wskazanych w poprzednich punktach i na podstawie motywu 3.5 niniejszej skargi, zasądzenie od SRB zapłaty odszkodowania na rzecz skarżącej odpowiadającego kwocie, jaką skarżąca otrzymałaby jako posiadacz obligacji o numerze ISIN XS0550098569 wyemitowanej przez BPE Financiaciones S.A., gdyby spółka ta została zlikwidowana w dniu wydania decyzji z powodu standardowego postępowania upadłościowego, uwzględniając, że skarżąca nie otrzymała żadnego rekompensaty lub wynagrodzenia ani w następstwie zamiany na akcje nowej emisji Banco Popular Español S.A. wspomnianej obligacji, której była posiadaczem, ani na podstawie przeniesienia tych akcji na rzecz Banco Santander S.A.;
- w przypadku gdyby BPE Financiaciones S.A. nie spełniał (jak twierdzi skarżąca) określonych w hiszpańskich przepisach przesłanek wszczęcia w odniesieniu do wspomnianej spółki standardowego postępowania upadłościowego zakończonego jej likwidacją w dniu wydania decyzji, kwota odszkodowania, którą powinna otrzymać skarżąca, jest ustalona na 50 000 EUR i odpowiada wartości nominalnej wspomnianej obligacji wyemitowanej przez wspomnianą spółkę, której to obligacji spółka ta była posiadaczem;
- w przypadku gdyby były spełnione określone w hiszpańskich przepisach przesłanki wszczęcia standardowego postępowania upadłościowego zakończonego likwidacją BPE Financiaciones S.A. w dniu wydania decyzji, żądana kwota odszkodowania będzie odpowiadała kwocie wynikającej z wyceny, którą należy przeprowadzić zgodnie z art. 20 ust. 16–18 rozporządzenia;
- tytułem ewentualnym względem żądań wskazanych w poprzednich punktach i na podstawie motywu 3.6 niniejszej skargi, zasądzenie od SRB zapłaty tytułem odszkodowania na rzecz skarżącej proporcjonalnej kwoty, która byłaby jej należna w przypadku gdyby zostały zamienione na akcje Banco Popular Español S.A. wszystkie wyemitowane przez Banco Popular Español S.A. Istniejące w dniu wydania decyzji obligacje podporządkowane, które nie zostały zamienione na akcje tej instytucji zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. d) decyzji.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawach T-478/17 Mutualidad de la Abogacía i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-481/17 Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno i SFL/Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-482/17 Comercial Vascongada Recalde/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-483/17 García Suárez i in./Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-484/17 Fidesban i in./Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, T-497/17 Sáchez del Valle i Calatrava Real State 2015/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji oraz T-498/17 Pablo Álvarez de Linera Granda/Komisja i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji.

Skarga wniesiona w dniu 22 sierpnia 2017 r. – UG/Komisja

(Sprawa T-571/17)

(2017/C 357/33)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: UG (przedstawiciele: adwokaci M. Richard i P. Junqueira de Oliveira)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 18 maja 2017 r. (N° R/40/17) i wszystkich decyzji utrzymujących ją w mocy;
- nakazanie przywrócenia skarżącej do pracy;
- zasądzenie od Komisji Europejskiej wypłaty zaległego wynagrodzenia i odszkodowania w kwocie 40 000 EUR;
- stwierdzenie nieważności bezprawnie zastosowanych potrąceń z wynagrodzenia;
- zwrot kwoty 6 818,81 EUR tytułem bezprawnie zastosowanych potrąceń z wynagrodzenia;
- obciążenie Komisji Europejskiej całością kosztów postępowania i honorariów adwokackich szacowanych wstępnie na 10 000 EUR.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa do bycia wysłuchanym, ponieważ Komisja przeprowadziła jedynie pozorne postępowanie poprzedzające zwolnienie.
2. Zarzut drugi dotyczący błędów materialnych obarczających zaskarżoną decyzję, w zakresie w jakim podstawy jej uzasadnienia są niedokładne, nierzeczywiste i niepoważne.
3. Zarzut trzeci dotyczący nadużycia władzy, ze względu na to, że Komisja zwolniła skarżącą z racji jej funkcji związkowych oraz tego, że wzięła urlop rodzicielski.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 42 regulaminu pracowniczego urzędników, klauzuli 5.4 zmienionego porozumienia ramowego dotyczącego urlopu rodzicielskiego zawartego w dyrektywie Rady 2010/18/UE z dnia 8 marca 2010 r. w sprawie wdrożenia zmienionego porozumienia ramowego dotyczącego urlopu rodzicielskiego zawartego przez BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP i ETUC oraz uchylającej dyrektywę 96/34/WE (Dz.U. 2010, L 68, s. 13), art. 7 dyrektywy 2002/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2002 r. ustanawiającej ogólne ramowe warunki informowania i przeprowadzania konsultacji z pracownikami we Wspólnocie Europejskiej – Wspólna deklaracja Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji w sprawie reprezentacji pracowników (Dz.U. 2002, L 80, s. 29) oraz załącznika IX regulaminu pracowniczego, ze względu na nieprzestrzeżenie postępowania dyscyplinarnego.